

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

DARCY ȘI GRACE

Privește la
partea pozitivă

Să fii un prieten adevărat

Să spui adevărul
cu dragoste

Așteaptă în Domnul

Pilde despre
întoarcerea lui Iisus

NOTA EDITORULUI CÂTE CEVA PENTRU FIECARE

În Biblie citim de multe ori despre oameni care erau obișnuiți să converseze cu Dumnezeu. Spre exemplu, Noe a primit detalii despre cum să construiască arca și lista pasagerilor. (Vezi Geneza capitolele 6-9.) Avraam și-a început migrația către Tărâmul promis la chemarea lui Dumnezeu, iar el și Dumnezeu au continuat să comunice pe tot parcursul călătoriei. Într-o după-amiază Avraam chiar a mâncat împreună cu Dumnezeu și au avut o discuție aprinsă despre posibilitatea ca soția lui, Sara, care era bătrână, să poată avea un fiu. (Vezi Geneza 18:1-14.)

Moise a fost unul dintre marii lideri ai istoriei, eliberând întreaga populație de evrei din Egipt și punând bazele credinței din Vechiul Testament atunci când a primit de la Dumnezeu cele Zece Porunci și alte legi religioase. Dar, cel mai important este că el a fost numit prietenul lui Dumnezeu. „Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui” (Exodul 33:11).

Evangelhistul Billy Graham spune: „Pot să-ți spun că Dumnezeu e viu fiindcă am vor-

bit cu El de dimineață”. Aceia dintre noi care îl cunoaștem personal pe Domnul avem multe dovezi pentru credința noastră și îl vedem lucrând în viețile noastre și în lumea din jurul nostru. Pe măsură ce progresăm în relația noastră cu El și învățăm să-i urmăm instrucțiunile și călăuzirea din Biblie, vocea Lui devine mai clară în viețile noastre. Cuvântul Său promite: „Cheamă-Mă și-ți voi răspunde; și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse pe care nu le cunoști” (Ieremia 33:3).

În acest număr al revistei, Rosane Cordoba (pagina 7) ne povestește despre o întâmplare când a auzit un „Stop!” clar în mintea ei. Marie Alvero (pagina 15) ne explică cum a primit călăuzirea Domnului prin versetele biblice pe care Domnul i le-a pus pe inimă.

Echipa de redacție este binecuvântată să aibă colaboratori în întreaga lume care ne împărtășesc din experiențele și mărturiile lor despre interacțiunea lor cu Dumnezeu. Numărul din această lună al revistei conține o varietate de subiecte – un caleidoscop de articole! Este câte ceva pentru fiecare. Să vă bucurați de ele!

Bucurie copilărească

MARIE KNIGHT

Recent băiatul meu a fost entuziasmat să primească un creion nou pentru școală – era un creion normal, de model standard, portocaliu, făcut în China. Băiatul strălucea de fericire când mi l-a arătat cu mândrie și m-a rugat să îl ajut să îl ascută pentru prima oară.

M-a făcut să mă gândesc la felul în care copiii sunt atât de dornici și de entuziasmați de toate! Ei se bucură de fiecare zi. Îmi amintesc când eram eu mică și aproape totul era o sursă de uimire – o periută de dinți nouă, cărți noi, primele semne ale schimbării anotimpului, vântul care sufla prin copaci, bondarii care zburau din floare în floare. Descoperirea și observarea oricărui lucru era o sursă de minunare.

Mă face să mă întreb, oare de când nu mai văd eu bucuria și minunea și când au ajuns lucrurile să fie obișnuite? Iar pierderea acestei bucurii copilărești îmi afectează viața spirituală și calea mea cu Domnul?

Cred că face parte din ceea ce spunea Iisus când zicea „să vă faceți ca niște copilași” (Matei 18:3). Copilul este dornic și entuziasmat să învețe lucruri noi, tratând fiecare lucru ca pe un motiv de bucurie. Copiii știu să fie recunoscă-

tori pentru fiecare binecuvântare, fie mare, fie mică.

Filipeni 4:4,6 spune: „Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă! Nu vă îngrijați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri”.

Dumnezeu dorește să avem bucurie în inimile noastre, bucurie care ne face să îl slăvim pe El în orice situație! „Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire la voi” (1 Tesaloniceni 5:18).

Dacă și tu ești ca mine și ți-e greu să-ți găsești bucuria în lucrurile simple de zi cu zi sau inspirația în calea ta cu Domnul, încearcă să citești Psalmii. Vei descoperi modalități și motive pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu, chiar și în situațiile dificile. „Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui!” (Psalmul 107:1). Slăvindu-L și mulțumindu-i Domnului ne poate schimba perspectiva asupra vieții și vom zice și noi precum David: „Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale” (Psalmul 119:18)

În așteptarea Stăpânului

PETER AMSTERDAM

Când ucenicii lui Iisus au căutat să afle când se va întoarce El și când va fi stabilită împărăția Lui, au mers la El în privat și L-au întrebat: *Care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?* (Matei 24:3). În Evangheliile după Marcu și Luca Iisus a spus două pilde diferite când a vorbit despre întoarcerea Sa.

Înainte să spună prima pildă, cea pe care o găsim în Evanghelia după Marcu, Iisus a vorbit despre evenimentele care se vor întâmpla înainte de revenirea Lui la sfârșitul vremurilor. El le-a spus ucenicilor Săi că doar Tatăl știe când se va întâmpla asta, dar că, între timp, ei trebuie să: „Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți când va veni vremea aceea” (Marcu

13:32-33).

Apoi le-a spus pilda:

Se va întâmpla ca și cu un om plecat în altă țară, care își lasă casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui și poruncește portarului să vegheze. Vegheați, dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântarea cocoșilor, sau dimineața. Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind. Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați! (Marcu 13:34-37).

Conform acestei povești, înainte să plece în călătorie, stăpânul și-a pus casa în ordine

asigurându-se că fiecare servitor știe ce are de făcut în absența lui. Portarului i-a spus să stea treaz și să fie pregătit să deschidă ușa la întoarcerea lui. Însă portarului nu i-a spus când se va întoarce.

Iisus a continuat spunându-le ucenicilor Săi să stea și ei treji și alerți, căci nici ei nu știu când se va întoarce stăpânul lor. Deducția că stăpânul va veni *dintr-o dată* nu înseamnă *curând*. Mai degrabă înseamnă *pe neașteptate* – ceea ce înseamnă că el ar putea veni oricând și că nimeni nu știe exact când va sosi. Dacă slujitorul ar fi fost găsit dormind la întoarcerea stăpânului s-ar fi considerat că a dat greș în îndatorirea sa.

Chemări asemănătoare să stăm treji și alerți găsim în toate Evangheliile: „Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului” (Luca 21:36). „Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru” (Matei

24:42).

Să fie descoperit dormind atunci când ar fi trebuit să fie la datorie este un eșec rușinos în împlinirea obligațiilor cuiva. Citim despre lucrul acesta în ajunul crucificării lui Iisus, atunci când Iisus le spune lui Petru, Iacov și Ioan „rămâneți aici și vegheați” în timp ce El se ruga. Totuși, mai târziu citim că „a venit la ucenici, pe care i-a găsit dormind” și i-a zis lui Petru „Un ceas n-ai fost în stare să veghezi?” (Marcu 14:34-37).

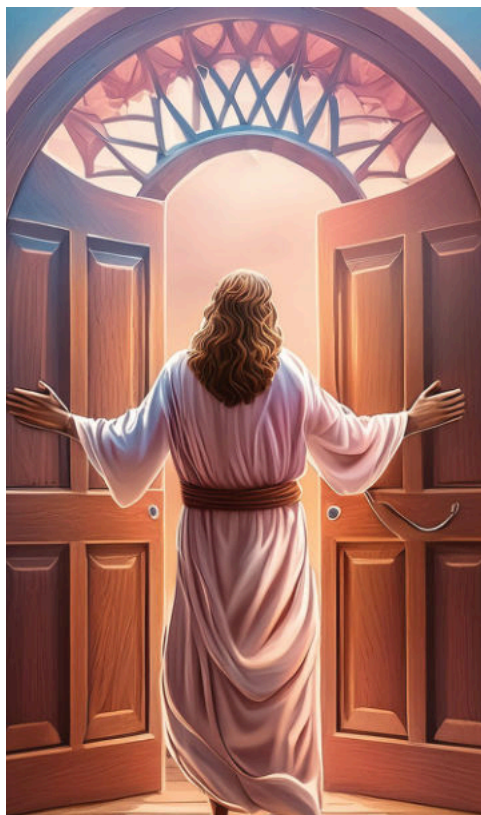
Lucrul pe care Iisus l-a zis ucenicilor – să fie alerți, treji, conștienți și vigilenți – le spune tuturor creștinilor din toate timpurile, inclusiv nouă, celor de azi. Iisus ne cheamă să ne trăim viețile vigilenți, încât să ne asigurăm că suntem pregătiți să-L întâlnim pe Domnul – fie că se întâmplă când murim sau la A Doua Lui Venire.

În Matei 24, Iisus spune: „Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slujilor săi, ca să le dea hrana la vremea hotărâtă? Ferice de robul acela pe care stăpânul său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!” (Matei 24:45-46).

În cursul programelor noastre ocupate și al tuturor grijilor și responsabilităților acestei vieți este ușor să lăsăm viețile noastre spirituale să deraieze și să ne neglijăm credința și relația cu Dumnezeu. Cerințele imediate ale vieților noastre de zi cu zi ne cer să ne concentrăm pe muncă, pe familie, pe prieteni și pe treburile aparent fără sfârșit ale vieții. Ca să ne trăim activ și viața de credință trebuie să ne facem timp în mod conștient, să depunem efort și să ne hrănim sufletele, să ne păstrăm viața sufletească vie și relevantă, ca să împlinim chemarea lui Iisus: *Vegheați!* (*Stați treji!*)

Cea de-a doua pildă, cu un mesaj similar, se găsește în Luca 12:

Mijlocul să vă fie încins și făcliile aprinse. Și să fiți ca niște oameni care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, când va veni și va bate la ușă. Ferice de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui! Adevărat vă spun că el se va încinge, îi va pune să șadă la masă și se va apropia să le slujească. Fie că vine la a doua strajă din

noapte, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind! (Luca 12:35-38)

Iisus deschide această pildă cu chemarea „Mijlocul să vă fie încins” („Fiți îmbrăcați!”). Aceasta exprimă ideea de a fi mereu pregătiți pentru acțiune, după cum se reia ideea în 1 Petru 1:13: „De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Iisus Hristos”.

În această pildă Iisus folosește trei exemple pentru a fi pregătit – să fi îmbrăcat pentru acțiune, să ții luminile aprinse și să fi pregătit în orice clipă pentru întoarcerea stăpânului – pentru a exprima nevoia ca ucenicii Lui să trăiască în conformitate cu învățăturile Sale. Noi trebuie să trăim călăuziți de Cuvântul Său pre-

cum niște servitori credincioși, cu un ochi ațintit către cer în așteptarea întoarcerii Sale.

Apoi El subliniază răsplata celor care sunt pregătiți. „Ferice de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui”. Cei care sunt treji la venirea stăpânului vor primi favoarea lui Dumnezeu. Ei au fost vigilenți spiritual și și-au trăit în mod activ credința.

Iisus a continuat prin a spune: „Adevărat vă spun că el se va încinge, îi va pune să șadă la masă și se va apropia să le slujească”. Stăpânul va inversa rolul cu slujitorii, ceea ce înseamnă că, în esență, slujitorii nu vor mai avea același statut ca la început. Felul cum îi tratează stăpânul pe slujitori în această pildă reflectă faptele lui Iisus de la Cina cea de Taină, atunci când El a spălat picioarele apostolilor (Ioan 13:4-5). Acest concept cu Iisus care slujește se găsește în toate Evangheliile, ca atunci când Iisus a spus că El „n-a venit să i se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața răscumpărare pentru mulți” (Marcu 10:45).

La sfârșitul acestei pilde Iisus spune: „ferice de robii aceia, dacă [stăpânul] îi va găsi veghind”. De două ori îi numește Iisus *binecuvântați* pe slujitorii care erau treji și pregătiți la întoarcerea Lui. Precum slujitorii din pildă, niciunul dintre noi nu știm ziua sau ora când va reveni Stăpânul, dar suntem îndemnați să fim vigilenți în spirit.

Putem lua în considerare aceleași principii și în ceea ce privește timpul morții noastre. Niciun creștin din istoria nu a trăit încă întoarcerea lui Hristos, însă toți creștinii care au murit au ajuns în prezența Lui. Niciunul dintre noi nu știm exact când vom muri, știm doar că „oamenilor le este rânduit să moară” (Evrei 9:27).

Cum ne putem pregăti pentru întoarcerea Sa, oricând ar fi ea, sau pentru când viețile noastre se vor sfârși? Străduindu-ne să fim slujitori credincioși și să ne bazăm viețile pe învățăturile lui Iisus, să căutăm să avem o relație vie cu Dumnezeu, să-L iubim pe El și să-i iubim pe ceilalți oameni în fiecare zi și să fim conștințioși cu orice ne cheamă El să facem. Trăind astfel vom fi binecuvântați nu doar în prezent, ci și pentru eternitate.

Numără-ți binecuvântările

ROSANE CORDOBA

Cu câteva zile în urmă eram în grabă și am trecut pe lângă un om de vârstă mijlocie care stătea pe trotuar, între o biserică și un stand cu hotdogi. Am auzit în minte o voce: *Stop!* Am făcut doi pași în spate, m-am aplecat în fața lui, dar înainte să apuc să spun ceva el a început să plângă spunând: „Mi-e foame!”

Am cumpărat un hotdog de la stand și i l-am dat. Eram pe cale să plec dar am primit un alt imbold de la Iisus: *Nu-i acorzi puțin timp acestui om ca să-i spui despre Mine?* Deci, m-am aplecat din nou lângă el, așteptând să ia câteva îmbucături, apoi l-am întrebat dacă nu se supără să mă rog pentru el. A fost de acord și ne-am rugat împreună ca Dumnezeu să-i suplinească nevoile și să-l protejeze. S-a rugat, de asemenea, cu mine ca să-L primească pe Iisus în inima lui.

În timp ce termina de mâncat l-am întrebat dacă avea nevoie de bani pentru transport. Mi-a spus că trăia într-un terminal de autobuz. Dintr-o dată toate grijile mele financiare, pentru familia mea și din astea au dispărut complet, când mi-am dat seama cât de mici sunt problemele mele!

În seara aceea, când m-am uitat în jurnal, mi-am amintit că începusem anul cu o listă de binecuvântări – familia mea, casa mea, mâncare bună, apă curată, câinii și plantele mele etc.

Aceste lucruri sunt niște binecuvântări grozave, dar mi-am dat seama că ele nu sunt cele mai mari binecuvântări ale mele. Apoi am adăugat pe listă: mântuirea și viața veșnică, Cuvântul lui Dumnezeu și dragostea Sa.

Meditând la binecuvântările mele spirituale am simțit cum povara dificultăților materiale și grijile referitor la sănătate au devenit mai ușoare datorită asigurărilor că Dumnezeu este mereu lângă mine, mă protejează, îmi dă cele necesare și mă călăuzește. Mi-a amintit de Psalmul 27:13: „Aș fi fără speranță dacă n-aș fi încredințat că voi vedea bunătatea Domnului pe pământul celor vii” (traducere din engleză).

Dacă nu ai primit încă mântuirea și viața veșnică acceptându-L pe Iisus ca Mântuitor, o poți face rugându-te următoarea rugăciune:

Dragă Iisus, îți mulțumesc că ai murit pentru mine ca prin sacrificiul Tău să pot avea viața veșnică. Te rog să vii în inima mea și să-mi ierți toate păcatele. Umple-mă cu Duhul Tău cel Sfânt și ajută-mă să ajung să Te cunosc și să Te iubesc prin citirea Cuvântului Tău din Biblie. Amin.

SĂ FII UN PRIETEN ADEVĂRAT

SIMON BISHOP

Ascultam de dimineață un podcast despre prietenie. Oratorul vorbea despre un moment când trecuse printr-o dificultate și a primit niște vești care i-au confirmat punctul de vedere și atunci a dorit să împărtășească asta cu un prieten. Prietenul, se pare, i-a răspuns concis, spunându-i să nu se lase pradă negativității. Oratorul a explicat că, deși pe moment s-a simțit ofensat de răspunsul și de tonul cu care i-a răspuns prietenul, totuși acel răspuns l-a ajutat să-și schimbe punctul de vedere și să pornească pe calea victoriei.

Am remarcat această poveste fiindcă am trecut și eu prin ceva asemănător. Cineva care credeam că va fi înțelegător cu mine mi-a răspuns într-un mod care, în acel moment, mi s-a părut aspru, dar, mai târziu, am înțeles că încerca să mă ajute să nu o iau

în jos, pe calea greșită și să accept o minciună. Biblia spune: „Rănilile făcute de un prieten dovedesc credințioșia lui” (Proverbe 27:6), ceea ce cred să însemne că un prieten adevărat te iubește într-atât încât să-ți spună adevărul, chiar dacă știe că poate nu îl vei primi bine și va pune în pericol prietenia voastră. Prietenii adevărați sunt dispuși să facă lucrul acesta fiindcă le pasă de tine nu de ei, sau de confortul lor. Versetul biblic se continuă: „dar sărutările unui vrăjmaș sunt mincinoase”. Doar fiindcă cineva este dispus să fie mereu de acord cu tine, să te flateze, sau să facă ce spui tu, nu înseamnă neapărat că vrea ce este cel mai bine pentru tine.

Mă gândeam la climatul social din prezent în care este așa de important să nu rănim sau să nu supărăm pe nimeni, sau să nu spunem ceva ce s-ar putea înțelege greșit sau criticat. Trebuie să ne păzim să nu cădem în capcana de a asculta doar ce coincide cu părerea noastră, sau să ne înconjurăm doar cu prieteni sau colegi care ne spun mereu doar ce vrem să auzim. Cred că majoritatea dintre noi ne dăm seama că nu toate deciziile și părerile noastre sunt întotdeauna bune, deci, este important să fim dispuși să acceptăm corecțiile sau părerile contradictorii, mai ales de la cei despre care știm că ne iubesc și că ne doresc numai binele.

În scrisoarea lui Pavel către Timotei, Pa-

vel îl instruește: „Propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura” (2 Timotei 4:2). Cu alte cuvinte, ar trebui nu numai să ascultăm de prietenii care ne spun adevărul, dar să fim și noi tipul de prieten care spune adevărul, chiar dacă este incomfortabil, dar să o facem cu grijă și răbdare.

Povestea lui Roboam, fiul regelui Solomon, este un exemplu bun în acest sens. Când Roboam urma să fie încoronat rege, poporul i-a adresat niște cereri. Când Roboam și-a întrebat sfătuitoarii bătrâni, ei i-au recomandat să asculte poporul. Dar el s-a dus apoi la prietenii lui tineri și a hotărât să urmeze sfatul *lor* de a fi dur și de a nu împlini cererile poporului. Evident că i-a plăcut mai mult sfatul prietenilor fiindcă, probabil, l-a făcut să se simtă puternic. Totuși, la final, a pierdut aproape toată împărăția pentru că a ascultat de cei care i-au spus ce *voia* să audă și nu de sfatul sfătuitoarilor bătrâni și mai înțelepți. (Vezi 2 Cronici 10:1-19.)

„Cum înveselește untdelemnul și tămâia inima, așa de dulci sunt sfaturile pline de dragoste ale unui prieten” (Proverbe 27:9). Mă rog să pot fi și eu un prieten bun iar Dumnezeu să ne dea tuturor prieteni adevărați care să ne fie o binecuvântare și un ajutor, atât în vremurile bune cât și la momentele dificile.

O simfonie perfectă sub conducerea dirijorului

CURTIS PETER VAN GORDER

Ai simțit vreodată că îți învârti roțile dar nu ajungi niciunde? Gândește-te la asta: Ne deplasăm prin spațiu cu o viteză fantastică dar nici nu ne dăm seama că suntem în continuă mișcare – ca și cum am fi într-un avion.

Am fost uimit când am aflat cât de *repede* ne mișcăm. Pământul se rotește în jurul axei sale cu 1.700 km/h la Ecuator. Într-un an călătorim și în jurul soarelui cu 107.000 km/h. Dar stai, mai este ceva! Întregul nostru sistem solar călătorește în jurul galaxiei noastre, Calea Lactee, cu 828.000 km/h iar galaxia noastră călătorește împreună cu alte 400 de galaxii învecinate cu o viteză astronomică de 2 milioane de km/h către un loc numit Marele Atractor, care se mișcă la rândul lui către o mare concentrare de galaxii numită Super-roiul lui Shapley. Îți stă mintea-n loc! (Inspirat de [articolul din Scientific American](#) de Rhett Herman. Notă: Valorile au fost rotunjite pentru simplitate.)

Nu numai că toate în spațiu se mișcă așa de repede, dar sunt și frumoase. Noi începem să învățăm tot mai multe despre ce este acolo prin, spre exemplu, fotografiile uimitoare care au început să vină de la telescopul spațial James Webb. „O echipă de astronomi de la Telescopul Spațial James Webb de la NASA au studiat

explozia de stele galaxia Messier 82 (M82). Localizată la 12 milioane de ani lumină în constelația Ursa Mare, această galaxie este relativ compactă în mărime dar conține o frenezie de activitate de formațiune stelară. Comparativ, M82 naște stele noi de 10 ori mai repede ca galaxia Milky Way”.2

Nu este uimitor cum toate lucrurile lucrează în asemenea armonie și sincronizare perfectă în vastul spațiu! Biblia spune că „cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui” (Psalmul 19:1). El are totul sub control și fiecare corp ceresc urmează instrucțiunile dirijorului în mișcările simfoniei cosmice! Însă Dumnezeu nu este preocupat doar de magnifica afișare a puterii Sale. El se preocupă și de micuțele păsărele și de fiecare dintre noi! „Nu se vând oare două vrăbii la un ban? Totuși, niciuna din ele nu cade pe pământ fără voia Tatălui vostru. Cât despre voi, până și perii din cap, toți vă sunt numărați. Deci să nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii” (Matei 10:29-31).

Dacă Dumnezeu este atât de grijuliu și să îngrijește atât de macro cât și de micro-univers, atunci de ce să ne îngrijorim noi?

Minunățiile lui Dumnezeu

Privește în sus la cerul înstelat și vei vedea măreția și puterea creatorului infinit.

– *Billy Graham*

Dumnezeu a zis: „Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii; și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul”...- Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.

– *Geneza 1:14-16*

Când privesc cerurile, lucrarea mâinilor Tale, luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. – *Psalmul 8:3-5*

Este ceva minunat cu aceste miliarde de stele care sunt ținute în loc de Dumnezeu care știe ce face. – *Donald Miller*

El tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănilor. El socotește numărul stelelor și le dă nume la toate. Mare este Domnul nostru și

puternic prin tăria Lui, priceperea Lui este fără margini. – *Psalmul 147:3-5*

Cerurile au fost făcute prin cuvântul Domnului și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui. Tot pământul să se teamă de Domnul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui!

– *Psalmul 33:6,8*

Lăudați-L, toți îngerii Lui! Lăudați-L, toate oștirile Lui! Lăudați-L, soare și lună, lăudați-L, toate stelele luminoase!

Ridicați-vă ochii în sus și priviți! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria Lui, că una nu lipsește. Dumnezeu cel Veșnic, Domnul, a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă. – *Isaia 40:26,28*

Mâinile care au creat stelele țin în ele și inima ta. – *Anonim*

Creatorul stelelor a preferat să moară pentru tine decât să trăiască fără tine. Ceea ce este un fapt. Deci, dacă trebuie să te lauzi, laudă-te cu asta. – *Max Lucado*

DARCY ȘI GRACE

MARIA SILVA

Pe când eram adolescentă am învățat o lecție importantă despre recunoștință și optimism. S-a întâmplat pe când lucram la un centru pentru vârstnici, unde ajutam să am grijă de două doamne, ambele de vreo 90 de ani. Erau în camere învecinate și primeau atenție și îngrijire asemănătoare.

Darcy era foarte mofturoasă. Fiica ei venea

des să o viziteze și o scotea la primbăre cu scaunul cu roțile, dar, față de alți vârstnici care se bucurau să fie vizitați de familie, Darcy nu era niciodată bucuroasă. Nimic nu era destul de bine! Mâncarea nu era apetisantă, grija personală care i se acorda nu era suficientă și tot așa. Camera ei părea cumva sumbră, întunecată și neprimitoare.

Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă! Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Iisus. – *Filipeni 4:4-7*

Pe de altă parte era Grace. N-am uitat niciodată numele ei pentru că îi reflecta caracterul; avea har și optimism. Nimeni nu o vizita. Nu sunt sigură dacă avea rude în viață, dar asta nu îi afecta dispoziția. Ea era mereu plină de lumină și de veselie indiferent de ce se întâmpla. De fiecare dată când treceam pe lângă camera ei eram atrasă să trag cu ochiul înăuntru și să absorb puțin din optimismul ei.

Îmi amintesc foarte clar două situații cu Grace care m-au impresionat foarte mult. O dată a fost când am ajutat-o să se ridice din pat ca să o mut în scaunul cu roțile. Cumva mi-a alunecat din mâini și a căzut înapoi în pat. Din fericire, nu s-a lovit! A fost doar o situație neplăcută. Dar eu am fost speriată de moarte gândindu-mă la ce s-ar fi putut întâmpla. Darcy s-ar fi plâns în gura mare toată ziua la toți care treceau pe lângă ea. În schimb Grace doar a râs, spunând că ea a fost stângace. Am respirat ușurată. Reacția ei m-a liniștit. Dar, în același timp, mi-a stârnit interesul pentru secretul atitudinii ei vesele chiar și în momentele neplăcute.

A doua oară a fost când am dus-o pe Grace la plimbare. Am ajutat-o să se îmbrace și am pornit. Căminul era într-un sat, dar după ce ieșai pe poartă nu aveai pe unde să mergi decât pe un drum foarte lung și prăfuit, cu ziduri de beton de ambele părți. Nu era o plimbare prea inspirantă. Iar câte o mașină care trecea ocazional ridica și praful de pe jos. Îmi place să mă plimb, dar locul acesta mi s-a părut deprimant. Mă gândeam la lucrurile acestea în timp ce împingeam scaunul lui Grace, când ea rupse

tăcerea spunând: „Este așa o zi minunată azi! Soarele face ca totul să fie mai vesel!”

Am privit în sus și am văzut că, într-adevăr, cerul era albastru și soarele strălucea cu o căldură plăcută. Apoi ea mi-a arătat către singura rămășiță de natură – o micuță buruiănă ce creștea într-o crăpătură din zid. „Uau, privește la floarea asta frumoasă! Ce drăguță!” Am rămas fără cuvinte.

De atunci am dorit să învăț cum să fiu optimistă ca Grace, să aleg să privesc la partea luminoasă, nu la cea negativă. Este un obicei care se dezvoltă în timp, când hotărâm să ne concentrăm pe ceea ce este pozitiv în fiecare situație. Respingând gândurile negative și înlocuindu-le cu cele pozitive, acest obicei se întărește. La început poate fi o provocare, dar cu timpul devine mai ușor până când ne devine ceva firesc. Romani 12:2 spune: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită”.

Apostolul Pavel știa ceva despre acest principiu. El a scris în Filipeni 4:8 „Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească”. Am fi înțelepți că urmăm acest sfat atemporal. Grace l-a urmat. Cred că ea s-a concentrat asupra lucrurilor pozitive toată viața ei până când a devenit comportamentul ei firesc.

~~Niciodată~~ să nu spui niciodată

SALLY GARCÍA

De multe ori a trebuit să-mi înghit cuvintele, încât am hotărât să nu mai spun cuvântul „niciodată”. Aproape de fiecare dată când jurasem că „*Niciodată* nu voi face asta!” sfârșeam prin a face exact ceea ce spuseseam că nu voi face.

În anii '80 ne-am bucurat atât de mult de minunata noastră rulotă clasică Airstream încât spuneam mereu: „Nu mai vreau să locuiesc *niciodată* într-o casă!”. Dar de atunci nu am mai locuit într-o rulotă. Când ne-am mutat în Asia am spus: „Dacă tot am ajuns așa departe, nu ne vom mai întoarce *niciodată*”. Dar chiar după un an ne-am mutat înapoi în America Latină, unde locuim de atunci încoace.

Când pisica noastră neagră, Bageerah, avea 16 ani am spus: „Aceasta este ultima noastră pisică, nu vom mai avea *niciodată* alta”. Dar apoi nepotul nostru s-a împrietenit cu o pisicuță galben vârgată de pe stradă și chiar și Bageerah i-a agreat compania. Stăteau diminețile împreună la soare pe verandă iar când Bageerah a murit, micuța vârgată galbenă a devenit parte din familie.

Se spune că vorba „niciodată să nu spui niciodată” înseamnă să te lași deschis la lucrurile neașteptate. Aș vrea să am un glob de cristal ca să pot trage cu ochiul în viitor și să plănuiesc în consecință. Dar vai, nu putem face proclamații puternice despre viitor din perspectiva noastră limitată. Viața este atât de pli-

nă de întorsături neașteptate și de surprize încât este imposibil să le anticipezi pe toate. Mi-l imaginez pe Dumnezeu chicotind la declarația mea impetuoasă „*Niciodată* nu voi ...” când, de fapt, ar trebui să fiu deschisă la ceea ce are El pentru mine. Când îmi pun treburile în mâinile Sale, fiecare schimbare lucrează împreună spre bine. (Vezi Romani 8:28.)

Știu acum că familia ar fi crescut repede mai mult decât capacitatea rulotei. Dacă am fi trăit în Asia am fi ratat ocazia de a lucra la materialele creștine în limba spaniolă. Și ce m-aș face fără pisicuța vârgată galbenă, Sammy, care doarme la picioarele mele acum când eu tastez aceste cuvinte?

AȘTEAPTĂ ÎN DOMNUL

MARIE ALVERO

Îți amintești vremurile când trebuia să aștepti? Când căpșunile erau disponibile doar în sezonul căpșunilor. Când scrisorilor le trebuiau săptămâni ca să ajungă la destinație. Când călătoream cu trenul cu orele, poate chiar cu zilele. Când urmăream la televizor seriale, câte un episod pe săptămână. Când așteptarea era parte din viață.

Recunosc că în acele călătorii de trei zile cu trenul sau cu vaporul nu vedeam valoarea ritmului lent. Când așteptam un pachet pentru familia mea nu înțelegeam darul așteptării. Mă gândeam că ar fi mai bine dacă lucrurile s-ar întâmpla mai repede. Ei bine, toată lumea a mărit ritmul iar noi ne aflăm aici, cumpărând căpșuni fără gust tot anul pentru că putem. Ce am pierdut când am pierdut așteptarea?

Nu cu mult timp în urmă viața era mai legată de ritmul și de viteza naturii. Știam mai multe despre ciclurile de creștere, despre timpul de transport și că lucrurile nu veneau, de obicei, repede. Așteptarea nu era absurdă, iar când Dumnezeu a spus să așteptăm, cel puțin aveam puncte de referință.

Recent m-am trezit cerându-i lui Dumne-

zeu să intervină într-o situație din viața mea, iar răspunsurile pe care Dumnezeu mi le-a dat în inimă au fost versete despre așteptare.

Așteaptă în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ți inima și așteaptă în Domnul! (Psalmul 27:14 traducere din engleză)

Dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă și nu oboresc; umblă și nu ostenesc. (Isaia 40:31)

Așteaptă în Domnul, păzește calea Lui și El te va înălța ca să stăpânești țara. (Psalmul 37:34 traducere din engleză)

Bine este să aștepti în tăcere ajutorul Domnului. (Plângeri 3:26)

Ce este cu atâtă așteptare? Ei bine, nu prea știu, fiindcă încă aștept. Dar există promisiuni despre așteptare, precum tărie, curaj, înnoire, răsplăți și mântuire. Iar aceste comori ajung la mine, încet dar sigur.

Învăț prin această așteptare mai ales despre credințioșie și despre apropierea de Iisus. Nu am toate răspunsurile, ci doar tăria de a continua să am încredere. Și încep să câștig înțelegere asupra binecuvântării acestei perioade de așteptare în Domnul.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

UN LOC PREGĂTIT PENTRU TINE

Când am fost pe pământ le-am spus ucenicilor Mei că Mă duc înainte ca să le pregătesc un loc în casa Tatălui Meu, ca acolo unde sunt Eu să fie și ei (Ioan 14:2-3). Acest loc este pentru toți cei care Mă iubesc și este plin cu harul și perfecțiunea Mea în toate felurile.

Indiferent de calea pe care o va lua viața ta și de provocările cu care te vei confrunta, indiferent când se va sfârși viața ta pe pământ, tu ești al Meu iar Eu ți-am răscumpărat viața cu moartea Mea pe cruce (Marcu 10:45). Am murit pentru păcatele tale și te voi iubi mereu. Deci, să nu ți se tulbure inima și să ai încredere în Mine (Ioan 14:1).

Când treci prin momente de nesiguranță, ai încredere că Eu sunt cu tine și că Eu îți voi da credința și harul de care vei avea nevoie să faci față provocării. Eu sunt ancora ta și singura constantă din viața ta. Eu sunt Stânca ta – Cel care nu se va schimba și nu poate fi mutat. Calea ta va străluci tot mai puternic cu prezența Mea până la acea zi perfectă (Proverbe 4:18).

Oricând ești tentat să te îngrijorezi pentru ce îți aduce viitorul, amintește-ți că Eu am pregătit un loc pentru tine, pentru când îți vei termina cursa pe pământ. – Și nu numai atât, ci există o cunună a neprihănirii care îi așteaptă pe toți cei care au ținut credința și au așteptat cu nerăbdare întoarcerea Mea (2 Timotei 4:7-8).